

Кањишке капије

У једном малом селу поред реке Дунава, живео је један дечак по имену Марко. Марко је јако волео да чита разноразе књиге, а највише је волео да чита књиге које су пуне митова и легенда.

Марко је једнога јутра устао јако рано зато што је био много срећан, јер је ишао у библиотеку по своју нову књигу. Када је кренуо недалеко од своје куће је проанашао је једну књигу која се звала “Чудесни мит” и није била толико велика.

Када је стигао кући, отворио је књигу и почео је да је чита. У књизи је писало да се иза седам гора, иза седам гора, у једном месту Кањижа налази чудесна капија која испуњава жеље. Марко зарвара књигу и узима карту да погледа где се налази место Кањижа. Целог дана је планирао како да дође до Кањиже да макар види ту чудесну капију. Марко је смислио како да дође до чудесне капије и смислио је и своју жељу и легао је да спава.

Суртадан ,када је устао,одмах се спремио и кренуо је ка чудесној капији. Његов план је био да седне у дедин чамац и да крене да весла Дунавом. Када је Марко почео да весла, пролазио је чамцем испод једног моста и ударио је главом о мост и пао је у несвест.

Када се пробудио, брзо је довезлао до обале и завезао је чамац па је питао риболовце које је ово место. Они су му рекли да је ово Кањижа. Марко, пун среће ,креће у потрагу за чудесном капијом. Након дуго времена дечак угледа једну стару и велику капију и приђе и покуца.

Капија се сама отвара и ,одједном, се чује дубок глас који каже:

- Дечко, упорност се исплати,твоја жеља је испуњена.

Када је Марко прошао кроз капију, испред себе је видео своју највећу жељу. Нов бицикл Марко се са својим бициклом вратио у чамац и кренуо кући. Након дужег времена Марко је стигао кући са сцојим бициклом и први пут га је провозао.

Увек треба бити упоран и никада се не треба предавати. Наше жеље могу постати стварност.

Радомир Цетина, ба